

Joels Bog og den laodikeiske syvendedags adventistkirke - nummer toogfyrre

Jeff Pippenger

2026-02-09

Nummer toogfyrre

Når Tredje Mosebog kapitel treogtyve opdeles i to lige linjer på toogtyve vers i forbindelse med Kristi linje, hvor forårshøjtidene mødte deres antitype, kan vi påvise en linje, der begynder med de tre trin: påsken fredag aften, de usyrede brøds højtid på sabbatten og førstegrøden på ugens første dag. Dette er ét waymark, som repræsenteres ved Kristi dåb, men dette ene waymark har tre trin.

Når vi begynder ved opstandelsen og strækker os fyrre dage ind i fremtiden, kommer vi til et vendepunkt, for det var da, Kristus ophørte med at undervise ansigt til ansigt og steg op i skyerne. De hundrede og fireogfyrre tusinde stiger også op i skyerne.

Og de hørte en høj røst fra himlen sige til dem: Kom herop. Og de steg op til himlen i en sky; og deres fjender så dem. Og i samme stund kom et stort jordskælv, og en tiendedel af byen faldt, og i jordskælvet blev syv tusind mennesker dræbt; og de øvrige blev grebet af frygt og gav himlens Gud ære. Det andet ve er forbi; og se, det tredje ve kommer snart. Og den syvende engel blæste i basunen; og der lød høje røster i himlen, som sagde: Denne verdens riger er blevet vor Herres og hans Salvedes riger, og han skal være konge i evighedernes evigheder. Åbenbaringen 11:12–15.

Det andet og tredje ve er islam, og den syvende engel er det tredje ve, som endnu en gang er islam. Det tredje ve kommer hurtigt ved jordskælvet. Jordskælvet er søndagsloven i De Forenede Stater; De Forenede Stater er jorddyret i Johannes' Åbenbaring tretten, og søndagsloven er rystelsen, som er en skælven. Jorddyret er den fornemste konge blandt de ti konger, og når De Forenede Stater omstyrtes ved søndagsloven, vil en tiendedel af byen være faldet. I samme time som søndagsloven indtræder, løftes de to vidner, fremstillet ved Elias og Moses, de samme to vidner, som viste sig i forklaret skikkelse sammen med Kristus for Peter, Jakob og Johannes, op til himlen i en sky, og alle ser det, for deres fjender så dem.

Fyrre dage efter opstandelsen „for op“ Jesus i skyerne, og de ti dage i salen ovenpå begyndte. Himmelfarten er en visuel prøve, ligesom den anden af de tre engle. Ved sin himmelfart erklærede englene, at han ville vende tilbage med skyer, sådan som han netop fór op med skyer.

Og da han havde sagt dette, blev han løftet op, mens de så på; og en sky tog ham bort fra deres øjne. Og mens de stirrede fast mod himlen, idet han fór op, se, da stod to mænd hos dem i hvide klæder, som også sagde: I galilæiske mænd, hvorfor står I og ser op mod himlen? Denne samme Jesus, som er taget op fra jer til himlen, skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen. ApG 1,9–11.

Hans genkomst ved sit andet komme er i sit riges „herlighed“.

For den, som skammer sig ved mig og ved mine ord i denne utro og syndige slægt, skal også Menneskesønnen skamme sig ved, når han kommer i sin Faders herlighed med de hellige engle. Markus 8:38.

Den samme „herlighed“ var det, Peter, Jakob og Johannes var vidner til på Forklarelsens Bjerg. Forklarelsens Bjerg var også et andet trin, forudgået af Cæsarea Filippi og efterfulgt af Cæsarea Maritima. Den anden prøve er også billeddyrets prøve, en prøve, som kræver den profetiske erkendelse af, at billeddyret er ved at blive dannet. Den anden prøve er også Melzar, der inspicerer Daniel og hans venner for at sammenligne deres ansigters udseende med dem, som ikke spiste grøntsager. Det er en visuel prøve. Det andet trin i de tre pagtstrin i Abrams pagthistorie var omskærelsens „tegn“. Det andet trin repræsenterer beseglingen af Guds folk, idet de ophøjes som et banner. Det andet trin er dér, hvor „herlighed“ åbenbares, for den første engels tre trin er frygt, „herlighed“ og dom. Den fyrretyvende dag i pinsetiden svarer til Forklarelsens Bjerg. Tag dine sko af, for du står på hellig grund.

Himmelfarten er en synlig prøve, og i festernes rækkefølge går der ved tidspunktet på den fyrretyvende dag fem dage forud med Basunfesten. Basunfesten identificerer advarslen fra den syvende basun, som er advarslen om islam.

Himmelfarten følger fem dage efter basunerne, og derefter markerer Forsoningsdagen dommen fem dage efter himmelfarten. Basunen er de gamle stier; den er Laodikea-budskabet, den er islam, og den er grundlæggende budskabet fra den første engel. Fem dage senere, når den »ansigt til ansigt«-undervisning ophører, markeres den synlige anden prøve for den anden engel ved himmelfarten. Fem dage derefter markerer dommen den tredje engel.

Fem dage efter, at dommen over Guds hus er fuldbyrdet, kommer dommen over Amerikas Forenede Stater, markeret ved Pinsedagen.

Og han sagde til Abram: Du skal vide for vist, at dit afkom skal være fremmede i et land, som ikke er deres, og de skal tjene dem; og de skal undertrykke dem i fire hundrede år. Men også det folk, som de skal tjene, vil jeg dømme; og derefter skal de drage ud med stort gods. 1 Mosebog 15:13, 14.

Det „store gods“ som de hundrede og fireogfyrre tusind besidder ved søndagsloven, hvor De Forenede Staters „nation“ dømmes, er det gods, der omtales i Esajas' sjette kapitel, og som repræsenterer guddommelighed. Abrahams pagtprofeti siger „også den nation“ og identificerer dermed, at Guds folk besegles før søndagsloven. Derefter, ved søndagsloven, i en periode repræsenteret ved løvhyttefestens syv dage, udgydes den sildige regn uden mål, mens dommen fuldbyrdes over den store skare uden for Guds hus.

Den 18. juli 2020 blev de to vidner dræbt på Sodomas og Egyptens gader. De to vidner var Moses og Elias, og William Miller var Elias i sin historie. I sin drøm lukkede han øjnene et øjeblik, og den 18. juli 2020 lukkede han profetisk sine øjne i døden. Da han åbnede sine øjne, var rummet tomt, en dør og vinduerne stod åbne. Da Miller derpå så det arbejde, som manden med snavskosten udførte, bad han ham indtrængende om at være forsigtig, og manden med snavskosten forsikrede

ham om, at alt ville blive godt.

Da Miller vågnede i ørkenen i juli 2023, indtraf de usyrede brøds højtide lige forud for opstandelsen den 31. december 2023. På det tidspunkt begyndte det profetiske budskab om det sande Midnatsråb, det »råb«, som ethvert andet profetisk budskab, der nogensinde var blevet forseglingsbrudt, havde været et forbillede på, at blive forseglingsbrudt; for afslutningen på de tre og en halv dag identificerer en »endetid«, og ved »endetiden« finder der altid en profetisk forseglingsbrydning sted. Sådan er det altid, for Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid. Hans handlemåde med mennesker er altid den samme, for Han virker nu efter de samme »linjer«, som Han altid har gjort. Ved afslutningen på de tre og en halv dag blev Jesu Kristi Åbenbaring forseglingsbrudt.

Det opstandne legeme var blevet forudbilledliggjort ved Adam, som først blev formet og dernæst indblæst med livets ånde. De døde, tørre ben i Ezekiel 37 blev ligeledes først formet ved én profeti og derefter bragt til live ved en anden profeti, som førte livets ånde til det livløse legeme med et budskab om de fire vinde, hvilket er beseglingsbudskabet. I begge fremstillinger er den profeti, som bliver afsejlet, todelt og fremstilles på en række forskellige måder. De er det indre og det ydre; de er synet ved floderne Ulai og Hiddekel; de er chazon- og mareh-synerne; de er de to vidner, de to guldledninger, og så videre.

I milleritternes historie var Midnatsråbet den profeti, der blev forbundet med den anden engels profeti. En profeti i to trin. Da de tørre, døde ben blev oprejst i 2023, måtte de af profetisk nødvendighed blive prøvet, for åbningen af et profetisk segl indleder altid en prøveproces i tre trin. De første to prøver ville være den grundlæggende prøve og dernæst templets prøve.

Fem dage efter opstandelsen ophører røsten i ørkenen, repræsenteret ved de usyrede brøds periode; for Elias, repræsenteret ved Miller og Johannes Døberen, beredte begge vejen for den Ene, hvis sko de var uværdige til at bære. Ved opstandelsen begynder Jesus sin periode med undervisning „ansigt til ansigt“ i fyrre dage. Denne undervisning „ansigt til ansigt“ begyndte for Daniel på den toogtyvende dag i kapitel ti. Der er den fremstillet som tre skridt og tre berøringer, sammen med en fordobling af det at være stærk.

Fem dage før de fyrre dage afsluttes, lyder advarslen fra Islams trompet. Advarslen om Islam blev fremstillet ved det æsel, som Kristus red på ved sit triumferende indtog i Jerusalem. Før Han steg ned ad Oliebjergets skråninger til Jerusalem, befalede Han først sine disciple at gå hen og løse æslet.

“Dette syn blev givet i 1847, da der kun var meget få af adventbrødrene, som holdt sabbatten, og blandt disse var der kun få, som antog, at dens overholdelse var af tilstrækkelig betydning til at drage en skillelinje mellem Guds folk og de vantro. Nu begynder opfyldelsen af dette syn at blive synlig. ‘Begyndelsen til den trængselstid’, som her omtales, sigter ikke til den tid, da plagerne skal begynde at blive udgydt, men til en kort periode umiddelbart før de udgydes, mens Kristus er i helligdommen. På den tid, mens frelsens værk afsluttes, vil trængsel komme over jorden, og nationerne vil vredes, men blive holdt tilbage, så de ikke hindrer den tredje engels værk. På den tid vil ‘sildigregnen’, eller vederkvælgelsen fra Herrens åsyn, komme for at

give kraft til den tredje engels høje råb og berede de hellige til at bestå i den periode, da de syv sidste plager skal blive udgydt.” Early Writings, 85.

Ved 11. september befalede Han sine engle at løsne æslet, og derpå tøjlede George Bush den yngre æslet. Kyros er et forbillede på den første engel, for han kundgjorde det første dekret. Han repræsenterer derfor både 11. august 1840 og 11. september, og ved 11. september blev islam, som er fremstillet ved „nationernes vrede“, løsladt og derpå holdt i tømme. På det tidspunkt begyndte sildigregnen at falde. Kyros repræsenterer begge islams vejmærker på 11. august 1840 og 11. september.

»I tre uger kæmpede Gabriel med mørkets magter og søgte at modvirke de indflydelser, der virkede på Kyros' sind; og før striden var til ende, kom Kristus selv Gabriel til hjælp. 'Perserrikets fyrste stod mig imod i enogtyve dage,' erklærer Gabriel; 'men se, Mikael, en af de fornemste fyrster, kom mig til hjælp; og jeg blev der hos Persiens konger.' Daniel 10,13. Alt, hvad Himlen kunne gøre til gavn for Guds folk, blev gjort. Sejren blev til sidst vundet; fjendens magter blev holdt i skak alle Kyros' dage og alle hans søn Kambyses' dage, som regerede omkring syv og et halvt år.« Prophets and Kings, s. 571.

Kyros, den 11. august 1840, da det osmanniske overherredømme ophørte, som pionererne udtrykte det, blev islam i det andet ve holdt tilbage. Denne tilbageholdelse markerede afslutningen på tidsprofetien om tre hundrede og enoghalvfems år og femten dage, som begyndte, da de fire engle, der repræsenterede fire islamiske sultaner, blev løst af den sjette engel, som repræsenterede det andet ve af islams tre veer. Den 11. september slog islam til og blev derpå holdt tilbage, som fremstillet ved tilbageholdelsen i Kyros' og 1840's historie. Alle disse tre vidner identificerer tilbageholdelse eller løsen af islam, og ved begyndelsen af Kristi triumferende indtog blev æslet løst.

Løsningen af æslet forud for Hans triumferende indtog identificerer trompetbudskabet, som ankommer fem dage før himmelfarten. Budskabet om, at islam igen bliver løsladt, således som det skete ved 11. september, og som det igen vil blive femten dage senere ved søndagsloven, som er pinse, er det budskab, der markerer begyndelsen på Midnatsråbet. At æslet løses, markerer begyndelsen eller alfaen på forkyndelsen af Midnatsråbets budskab, og ved søndagsloven, hvor Midnatsråbet overgår til det høje råb, slår islam igen jordens dyr.

Midnatsråbets periode begynder med et alfaslag fra islam, og den ender med et omegaslag fra islam. Islams slag mod Amerikas Forenede Stater er fremstillet i beretningen om Bileam og hans æsel, som naturligvis er fremstillet i Fjerde Mosebog, kapitel toogtyve. Skæbnen for den laodikeiske syvendedags adventistkirke som jorddyrets protestantiske horn er fremstillet i Esajas 22,22 (indre), og det republikanske horns skæbne er fremstillet i Fjerde Mosebog 22,22 (ydre) og fremefter.

Men Guds vrede optændtes, fordi han drog af sted; og Herrens engel stillede sig på vejen som en modstander imod ham. Nu red han på sit æsel, og hans to tjenere var med ham.

Og æselet så Herrens engel stå på veien, med draget sverd i hånden; og æselet vendte av fra veien og gikk ut på marken. Da slo Bileam æselet for å få det inn på veien igjen. 4 Mosebok

22:22, 23.

Ved 11. september søgte den falske profet Bileam, som repræsenterer Amerikas Forenede Stater og George Bush den yngre, at fuldende det værk, hans far, George Bush den første, havde påbegyndt i globalisternes forsøg på at omstyrte Amerikas Forenede Stater og gennemføre det, han kaldte »en ny verdensorden«. Globalisternes bibelske motivation er at dræbe Guds restfolk, og George Bush den yngre repræsenterer afslutningen på sin fars profetiske arv med at indføre »en ny verdensorden«, som han kaldte det. Bushs »nye verdensorden« når frem til den trefoldige forening af dragen, dyret og den falske profet ved søndagsloven, og George Bush den yngre markerer begyndelsen på den periode, som kulminerer ved søndagsloven, hvilket er beseglingstiden, billedet af dyret-prøvetiden, den periode, som repræsenteres ved den første røst i Åbenbaringen atten, og så meget mere. Bileams æsel vendte den globalistiske dagsorden til side, indtil de hundrede og fireogfyrre tusinde er beseglet på deres pander.

En sang eller salme af Asaf. Ti ikke, Gud; vær ikke tavs, og vær ikke stille, Gud! For se, dine fjender larmer, og de, som hader dig, løfter hovedet. Mod dit folk lægger de listige råd, og de rådfører sig mod dine skjulte. De siger: Kom, lad os udrydde dem, så de ikke mere er et folk, så Israels navn ikke mere huskes. For de har rådført sig med ét sind; imod dig slutter de forbund. Salmernes Bog 83:1–5.

Vers seks og fremefter identificerer „fjenderne“ som „ti“ nationer, der i Åbenbaringen sytten fremstilles som ti konger. Der er de ti konger af ét sind, men Asaf siger: „de har rådført sig sammen med én vilje; de har sluttet forbund imod dig.“ De ti konger er de sidste dages globalistiske onde sammensværgelse, som har besluttet at „udrydde“ „Israel“, „dine skjulte“, så de ikke længere skal „være en nation“. Værket for sammenslutningen af de ti konger, som „ophøjer“ den pavelige magt som „hovedet“ for den trefoldige union, er at tilintetgøre det åndelige „Israel“, som er skjult i „den Højestes skjul“.

Den 11. september vendte Islams æsel dragens dagsorden bort fra dens bane, for den mægtige engel i Åbenbaringen 18 steg ned med et sværd i sin hånd. Den indre prøve var da at vende tilbage til de gamle stier. På det tidspunkt begyndte gentagelsen af de milleritiske historier om både den første og den anden engel at gentage sig, således som det er fremstillet i historien om de første tre vers i Åbenbaringen atten. Disse første tre vers er de vers, som søster White sagde ville blive opfyldt, når de store bygninger i New York City blev styrtet ned.

Ved 11. september blev Åbenbaringen 18,1–3 opfyldt, og parallellen til den første engel, der steg ned for at oplyse jorden med sin herlighed den 11. august 1840, blev da forenet med den anden engel, som forkyndte Babylons fald. Bileam var et symbol på den første engel, og Bileam blev ledsaget af sine to tjenere, som repræsenterede den anden engel.

I Bileams fremstilling af den republikanske horn på den falske profet ville Bileam få yderligere to konfrontationer med Islams æsel. Ved den tredje konfrontation ville æslet „tale“, og profetiens tale markerer søndagsloven. Den 7. oktober 2023 slog æslet til igen, men ikke mod det åndelige moderne herlige land. Det slog mod det bogstavelige gamle herlige land, og Bileam og hans æsel befandt sig nu i deres anden konfrontation.

Men Herrens engel stod på vingårdens sti, med en mur på denne side og en mur på hin side. Og da asen så Herrens engel, trængte den sig ind mod muren og klemte Bileams fod mod muren; og han slog den igen. 4 Mosebog 22:24, 25.

Det gamle Israels vingård illustrerer den laodikeiske syvendedagsadventismes vingård. De er begge pagtens folk, som blev givet ansvaret for at være forvaltere af Guds lov, der symboliseres som en „mur“ og er et af de elementer, som udgør vingården.

Hvad kunne der gøres mere ved min vingård, som jeg ikke har gjort ved den? Hvorfor bragte den vilde druer frem, da jeg ventede, at den skulle bære druer? Og nu velan, jeg vil kundgøre jer, hvad jeg vil gøre ved min vingård: Jeg vil tage dens hegn bort, så den bliver afgnavet; og nedbryde dens mur, så den bliver nedtrampet. Esajas 5:4, 5.

Det gamle bogstavelige og det moderne åndelige Israel gjorde begge oprør og forkastede deres hellige ansvar. Fra 9/11 og frem til søndagsloven fremstilles et profetisk spørgsmål ved en „mur“. Det profetiske spørgsmål er nedbrydelsen af den „mur“, som i De Forenede Staters forfatning adskiller kirke og stat. Ved 9/11 gennemførte Bush Patriot Act, hvilket var et stort skridt i retning af at omstøde forfatningen; for det var dér, den filosofi, som vejledte forfatningen, blev vendt på hovedet, da den romerretlige grundsætning, som hævder, at et menneske er skyldig, indtil dets uskyld er bevist, blev antaget frem for den engelske rets grundsætning, som fastholder, at et menneske er uskyldigt, indtil dets skyld er bevist.

Perioden fra 11. september og frem til søndagsloven indeholder profetiske henvisninger til »mure«. At islam bryder murene ned som Bileams æsel, identificerer, at det er spørgsmålet om islam, der vil levere den vildledte logik til at omstøde principperne i Forfatningen. I denne profetiske forstand er islam, en bibelsk falsk profet, det, som bedrager De Forenede Stater i prøvelsens tid for dyrets billede, ligesom De Forenede Staters falske profet bedrager hele verden i verdens prøvelsestid for dyrets billede.

Den 7. oktober 2023 angreb Islams æsel det gamle bogstavelige herlige land, og når æslet løses, før Midnatsråbet forkyndes, vil Islam igen slå til mod De Forenede Stater, det moderne åndelige herlige land, således som det gjorde den 11. september. Den anden gang Bileam slår æslet, er det den anden engel, og den anden engel frembringer altid en fordobling, fremstillet ved „en vingårdssti“ med to mure.

Og Herrens engel gik videre og stillede sig på et trangt sted, hvor der ikke var nogen vej at vige hverken til højre eller til venstre. Og da æslet så Herrens engel, lagde det sig ned under Bileam; og Bileams vrede optændtes, og han slog æslet med en stav. Og Herren åbnede æslets mund, og det sagde til Bileam: Hvad har jeg gjort dig, siden du har slået mig disse tre gange? 4 Mosebog 22:26–28.

Når vi betragter vers toogtyve og treogtyve nærmere, finder vi, at det i virkeligheden er i vers treogtyve, æslet bliver slået første gang.

Og Guds vrede optændtes, fordi han drog af sted; og Herrens engel stillede sig på vejen som en modstander imod ham. Han red nu på sit æsel, og hans to tjenere var med ham.

Og æslet så Herrens engel stå på vejen med draget sværd i hånden; og æslet veg bort fra vejen og gik ud på marken; og Bileam slog æslet for at få det ind på vejen. 4 Mosebog 22:22, 23.

Guds vrede mod Bileam, fordi han imødekom anmodningen om at være en falsk profet, var en parallel til, at Kristus afsluttede sin dialog med de ordstridige jøder i det sidste vers af Matthæus 22. Vers treogtyve i Fjerde Mosebog 22 svarer til Matthæus kapitel 23, og vers fireogtyve og femogtyve i Fjerde Mosebog svarer til Matthæus kapitlerne 24 og 25. Vers seksogtyve, syvogtyve og otteogtyve svarer til Matthæus kapitlerne 26, 27, 28.

Matthæus 23 er den første engel, 24 og 25 er den anden engel, og 26, 27 og 28 er den tredje engel. I 4 Mosebog 22 er vers 23 den første engel, vers 24 og 25 er den anden engel, og vers 26, 27 og 28 er den tredje engel. Matthæus henvender sig til pagtsfolket, gammelt og nyt: 4 Mosebog identificerer Islams rolle som Guds redskab til tugt over den søndagstilbedelse, der begynder i De Forenede Stater og derefter i verden. Efter det tredje slag, når æslet taler, bliver Bileam oplyst om, hvad der netop var sket.

Da åbnede Herren Bileams øjne, og han så Herrens engel stå på vejen med draget sværd i sin hånd; og han bøjede sit hoved og kastede sig ned på sit ansigt. Og Herrens engel sagde til ham: Hvorfor har du slået dit æsel disse tre gange? Se, jeg drog ud for at stå dig imod, fordi din vej er forvendt for mig. Og æselet så mig og veg bort fra mig disse tre gange; hvis det ikke var veget bort fra mig, så havde jeg sandelig nu også slået dig ihjel og ladet det leve. Og Bileam sagde til Herrens engel: Jeg har syndet; for jeg vidste ikke, at du stod på vejen imod mig; nu derfor, hvis det mishager dig, vil jeg vende tilbage. 4 Mosebog 22:31–34.

Bileam repræsenterer den falske profet, som er De Forenede Stater, der taler som en drage ved søndagsloven. Ved søndagsloven, når han bliver oplyst, repræsenterer han dem, som stadig er i Babylon, og som da vækkes til spørgsmålet om søndagsloven og kaldes ud af Babylon.

Fem dages undervisning i et budskab om usyret brød fra Miller, dernæst tredive dage, hvor Kristus underviser sine præster, repræsenteret ved de tredive, hvilket fører til trompetadvarselsbudskabet om løsningen af æslet, som går fem dage forud for ophøjelsen af fanen, som går fem dage forud for den lukkede dør i lignelsen om de ti jomfruer, som går fem dage forud for pinsesøndagsloven, der indleder Tabernaklernes syv-dages periode, som er den fulde udgydelse af den sildige regn under søndagslovskrisen, for prøven i den periode drejer sig om den syvende dag.

Tallet fem er et symbol på jomfruerne, hvad enten de er vise eller dårlige. Tallet tredive er et symbol på præsterne, hvilket navnet Tredje Mosebog angiver. Tallet syv er sabbatten. Tredje Mosebog treogtyve skildrer præsternes historie, levitterne i Malakias tre, de vise jomfruer og de hundrede fireogfyre tusinde under sabbattens prøvelsestid.

Vi vil fortsætte med disse ting i den næste artikel.